

taget med 40 Stemmer, medens selve Vædringsforslaget forkastedes med samme Stemmeantal.

Ved 3dje Behandling af Lovforslaget foreslog imidlertid Ministeren at genoptage Mindretalsforslaget, om hvilket Ordføreren, næst efter at fastslaa, at det er det samme, som er blevet udstemt ved 2den Behandling, erklærer, at det for Udvalgets Flertal har været det mest sure Væble, der har været det budt, men at man maa haabe, at de vedkommende, naar de ville benytte sig af den dem derved hjemlede Ret, ikke ville benytte den, uden at det virkelig kan paavises, at ingen af de foreslaaede har været stiftet og værdig til at erholde Embedet.

Mindretalsforslaget vedtoges derefter.

3 Landstinget udtaler Mædvig om den Ministeriet i Forslaget hjemlede Besøjjelse over for en kasseret Indstilling: „det skal siges, om denne eller hin Ansøger efter de virkelige Forhold er stiftet til at kaldes til Skolelærer“, og han forudsætter, at den kaldsberettigede kan have de gyldigste Grunde til at kassere en Indstilling, uden at den altid fuldstændig kan udtale disse Grunde.

At den kaldsberettigede Myndighed under Rigsdagens Behandling af Lovforslaget har været betragtet som ganske diskretionær, behøver herefter næppe nærmere at paavises.

Hvad dernæst angaar det andet Hovedspørgsmaal i den foreliggende Underføjjelse, nemlig om Loven hjemler den kaldsberettigede Ret til at forlange, at alle tre indstillede skulle være efter dens Skøn egnede til det paagældende Embede, da skal det vel indrømmes, at en bogstavelig Fortolkning af den vedkommende Passus maa føre til at benægte en saadan Rets Eksistens, men lige saa utvivlsomt er det, at det er Lovens Hensigt at give den kaldsberettigede Valget imellem tre, og et saadant Valg foreligger ikke, naar nogen af de indstillede i Virkeligheden ikke kan komme paa Tale.

Ministeriet skal i øvrigt med Hensyn til dette Spørgsmaal, blot bemærke, at det hele Spørgsmaal næppe har saa stor Betydning, som man fra nogle Sider vil tillægge det, da det utvivlsomt vil være den aldeles faste Regel, at den kaldsberettigede ikke vil forkaste en Indstilling, i hvilken der findes en Ansøger, der anses for fuldt værdig til Embedet, selv om de øvrige ikke tænktes at egne sig til overhovedet at komme i Betragtning. De enkelte Undtagelser fra denne Regel, der maatte fremkomme, ville utvivlsomt kun hidrøre fra saadanne Tilfælde, i hvilke der foreligger et utvetydigt Forsøg fra vedkommende Kommunalbestyrelses Side paa gennem en Elusion af Lovbestemmelsens Tanke at sikre sig Valget af en bestemt Ansøger. Der er da ogsaa hidtil kun forelagt Ministeriet et Tilfælde af Kassation støttet paa, at ikke alle tre indstillede have været ansjete for „stiftede“ eller „værdige“ til Embedet — i hvilket Tilfælde i øvrigt den af Sogneraadet indstillede, af Direktionen godkendte Ansøger efter Direktionens Forslag blev kaldet — og der er næppe nogen Grund til at antage, at der foreligger Tilfælde af denne Art, i hvilke vedkommende Kommunalbestyrelse har givet efter og er fremkommen med en ny Indstilling, hvilke Tilfælde altsaa ikke ere komne til Ministeriets Kundskab. Til Sammenligning skal endnu blot anføres, at der af Kassationer støttede paa, at ingen af de indstillede have været ansjete for „stiftede“ eller „værdige“, saa vidt ses, kun er forelagt Ministeriet 5, af hvilke i øvrigt den ene ikke blev opretholdt af Ministeriet, medens Antallet af Embedsbesættelser paa Landet siden 1856 er omkring 8000 — altsaa et for hver 1600 Embedsbesættelser — hvoraf mellem 3 à 4000 Besættelser af Embeder, hvis Reguleringssum er over 1000 Kr.

Ministeriet skal herefter omtale den ministerielle Skrivelse af 12te Oktober 1897, der under de seneste Forhandlinger i Folketinget blev fremdragen som indledende en ny og yderliggaaende Fortolkningspraksis, idet man heri saa en Udtalelse af, at den kaldsberettigede under Vedømmelsen af, om de tre indstillede vare stiftede og værdige, ikke blot kunde tage et vist Hensyn til de øvrige Ansøgerees Kvalifikationer, men endog kunde forlange, at de indstillede vare de efter dens Formening mest kvalificerede Ansøgere til Embedet.

Hertil maa da først og fremmest bemærkes, at Spørgsmaalet om, hvor vidt alle tre indstillede skulle være „stiftede og værdige“ til vedkommende Embede, aldeles ikke berøres af den omhandlede Skrivelse, idet Skoledirektionens Skøn gif ud paa, at overhovedet ingen af de foreslaaede var stiftet og værdig.